

Arrest

nr. 242 309 van 16 oktober 2020
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. VAN DE WEYER
Baksveld 3E
2260 WESTERLO

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 2 juni 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 maart 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 augustus 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 september 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat T. VAN DE WEYER, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 7 september 2018 een verzoek om internationale bescherming in. Hij wordt gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 8 november 2019 en op 9 maart 2020.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 26 maart 2020 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde een soennitisch Iraakse Koerd te zijn, geboren in Salah Ad-Din (Centraal-Irak) op 20/03/2000. U ging tot het zesde middelbaar naar school in Thoz Khormato (Salah ad-Din, Centraal-Irak). U heeft een zus en twee broers, waarvan de oudste broer H.K.W.(...) (OV 5.969.165) sinds 2007 subsidiaire bescherming in België geniet. Uw andere broer, zus en ouders wonen nog in Irak. Naar aanleiding van het Koerdisch onafhankelijkheidsreferendum wankelde de veiligheidssituatie in Thoz Khormato. Toen jullie de gevechten van 16/10/2017 hoorden tussen de sjiieten en de Turkmenen tegen de Peshmerga besloten uw ouders dat het tijd was te vluchten. Die nacht zijn jullie weggevlucht uit het dorp. Jullie gingen richting Garmik (Nineveh, Centraal-Irak), hier woonde uw zus met haar gezin. Jullie verbleven hier in afwachting tot de stabilisatie van de veiligheidssituatie in Thoz Khormato. U pendelde destijds tussen Garmik en Kalar (Koerdische Autonome Regio - KAR) en woonde afwisselend bij uw zus in Garmik en bij de schoonfamilie van uw zus in Kalar (Sulaymania, KAR), dit tot aan uw vertrek uit Irak op 04/07/2018 (zie infra). Ongeveer 25 dagen na de gebeurtenissen van 16/10/2017 werd er een betoging georganiseerd waarbij jullie – de voormalige inwoners van Tuz Khormato - eisten terug te kunnen keren naar jullie dorp. Ook u nam deel aan deze betoging. Tijdens de manifestatie werden foto's getrokken die nadien op sociale media geplaatst werden. U werd hierop éénmalig door een onbekende persoon opgebeld en kreeg voorts nog een dreigbericht via Messenger. In het bericht, dat afkomstig was van een beruchte motorbende in Thoz Khormato, werd ermee gedreigd u te vermoorden moest u terugkeren naar uw dorp. Uw ouders keerden op termijn wel terug naar Thoz Khormato, maar door de bedreiging die u had gekregen naar aanleiding van uw aanwezigheid bij de demonstratie, durfde u niet meer terug te keren. U besloot op 04/07/2018 Irak te verlaten. U nam vanuit Kirkuk (Centraal-Irak) een bus richting Turkije. U verbleef ruim een maand in Turkije en reisde vervolgens, via Italië en Frankrijk, verder naar België. U vroeg internationale bescherming aan in België op 07/09/2018.

Ter staving van uw verzoek legde u volgende documenten voor: uw Iraaks nationaliteitsbewijs (origineel), uw Iraakse identiteitskaart (origineel), uw woonstkaart (kopie), foto's van de demonstratie (prints), foto's van een Iraakse parlementariër (prints), pagina's uit een boek over de inval van 16/10 (kopieën), uw eerste en tweede examenboekje (originelen), uw schoolrapporten (originelen), jullie rantsoenkaart + officiële vertaling (kopie), een bewijs aangaande uw verwantschap met H.(...), uw in België verblijvende broer (origineel), smartcards van uw vader, moeder, zus en broer (kopieën), de stemkaarten van vader en moeder (kopieën) en verschillende foto's van familieleden en beelden van Thoz Khormato (prints).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier dient te worden besloten u niet heeft weten te overtuigen van het bestaan van een nood aan internationale bescherming in uw hoofde. U heeft doorheen uw verklaringen niet aannemelijk gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, heeft dan wel dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming, en dit omwille van volgende redenen.

U verklaarde niet te kunnen terugkeren naar Irak uit vrees vermoord te worden door een motorbende in Thoz Khormato. Zij stuurden u een bericht via Messenger nadat u meegelopen hebt in een demonstratie om terug te mogen keren naar uw dorp. Er werden hiervan foto's online geplaatst en hierop stuurde deze motorbende het bericht dat ze u gingen vermoorden bij terugkomst naar uw dorp. U vreest verder Turkmenen en Arabieren die bij u naar school gingen. Zij zouden u misschien iets aandoen als zij de foto's van u, tijdens uw deelname aan de demonstratie, online zouden zien. Daarnaast hekelt u ook de algemene onveilige situatie omwille van de aanwezigheid van Hashed Al Shaabi in uw regio (CGVS2, p. 9).

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw persoonlijke vrees voor terugkeer naar Irak volstrekt onaannemelijk is. Zo verklaarde u bedreigd te zijn geweest door een motorbende nadat u meeliep in een demonstratie voor een terugkeer voor de bewoners van Thoz Khormato. U kreeg hierop een telefoon, die u niet opnam. Vervolgens kreeg u een bericht van een motorbende uit Thoz Khormato. Hierin stond te lezen dat u vermoord zou worden moest u terugkeren naar Thoz Khormato. Dient allereerst te worden opgemerkt dat u hier niet verderkomt dan het uiten van een aantal loutere beweringen die u op geen enkele manier kan staven. Dit terzijde, uw kennis aangaande uw belagers blijkt voorts sterk ondermaats en betreffen bovendien eveneens blote beweringen en loutere veronderstellingen. Zo kan u geen antwoord geven op wie zij precies zijn, met hoeveel zij zijn of hoe zij er überhaupt uitzien. U verklaarde deze bende zelfs nog nooit in uw leven gezien te hebben. U hoorde vroeger wel via via over deze bende in het dorp en vernam zo dat het ging over een 'gemaskerd duo op een motor', maar verder dan deze informatie komt u ook niet. Dat de telefonische oproep, die u voorheen kreeg, gelinkt is aan het dreigbericht én uw stelling dat deze bedreiging zou gelinkt zijn aan uw deelname aan de manifestatie, zijn bovendien eveneens pure veronderstellingen van uw kant die u geenszins kan concretiseren. Zoals hierboven reeds aangehaald kan u ook geen enkel tastbaar en overtuigend begin van bewijs voorleggen van de bedreiging die u zou ontvangen hebben noch van het bestaan van deze motorbende. U zou uw Facebookaccount, en bijgevolg ook uw Messenger, direct na ontvangst van de dreiging verwijderd hebben en het account van de motorbende kan u niet meer vinden op Facebook want dit account bestaat volgens u niet meer (CGVS2, p. 6 en CGVS1, p. 19). Los van het feit dat u ook deze beweringen op geen enkele manier kan staven, dient hier nog te worden aan toegevoegd dat dit hoe dan ook uw gebrekkige kennis geenszins kan vergoelijken. Indien u effectief vreest door deze bende te worden vermoord, kan logischerwijs verondersteld worden dat u zich omtrent deze personen zou hebben geïnformeerd. Uw frappante onwetendheid over uw beweerde belagers raakt aan de kern van uw relaas en haalt de geloofwaardigheid van uw beweerde vrees dan ook compleet onderuit. Bijkomend kan hier nog worden aan toegevoegd dat de bedreiging, indien het zou vaststaan dat dit zich daadwerkelijk heeft voorgedaan, quod non, dateert van drie jaar geleden. U heeft deze vermeende bende ook nooit meer gehoord sinds het ene bericht dat u, 3 jaar geleden, in 2017 zou hebben ontvangen (CGVS1, p. 19; CGVS2, p.5-6, p. 9). U verklaarde bovendien zich ook niet meer te hebben geïnformeerd naar de huidige situatie met betrekking tot deze bende. U belt nochtans frequent naar uw familie die zich momenteel nog steeds in Thoz Khormato bevindt (CGVS1, p. 5; CGVS2, p. 5). Het spreekt dan ook voor zich dat het lak aan informatie die u heeft rond deze bende, die de kern van uw vluchtrelaas betekent, én uw nalatigheid u hieromtrent te informeren, de geloofwaardigheid, minstens de ernst van uw beweerde vrees voor vervolging, compleet onderuit haalt.

U verklaarde verder dat u ook potentieel gevaar loopt bij terugkeer naar Irak om aangevallen te worden door Arabieren of Turkmene met wie u samen naar school ging. U gaat ervan uit dat zij mogelijks foto's van uw participatie aan de demonstratie zullen gezien hebben via sociale media en u potentieel hierop iets zouden aandoen. U heeft echter niemand van uw voormalige medescholieren ooit nog gezien of gehoord sinds uw vertrek uit Thoz Khormato in oktober 2017. (CGVS1, p. 20; CGVS2, p.6). Dient hieraan te worden toegevoegd dat u bovendien ook zelf verklaarde niet zeker te zijn of ze u al dan niet iets zouden aandoen (CGVS2, p. 6). U komt ook hier niet verder dan het spuien van zelfgecreëerde hypothesen waarbij u er niet in slaagt deze hard te maken. Het spreekt voor zich dat uw beweringen dienaangaande dan ook geenszins volstaan om te besluiten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming. U dient uw vrees voor vervolging, dan wel het bestaan van een reëel risico op ernstige schade, in concreto aan te tonen, doch blijft in casu compleet in gebreke.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Verzoekers uit Irak krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak wordt het rapport UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org/>) en de EASO Country Guidance note: Iraq van juni 2019 (beschikbaar op <https://www.easo.europa.eu/sites/>

default/files/ Country_Guidance_Iraq_2019.pdf of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak.

In voormelde EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de UNHCR richtlijnen, als uit de EASO Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak.

Het Commissariaat-generaal benadrukt voorts dat uit artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. In casu is het Commissariaat-generaal van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door zich in Noord-Irak te vestigen, waar u over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (zie het EASO COI Report: Iraq – Internal mobility van 5 februari 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_internal_mobility.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>; de COI Focus Irak – De bereikbaarheid van de Koerdische Autonome Regio met het vliegtuig van 19 september 2019; de eerder genoemde UNHCR International Protection Considerations van mei 2019; en het document UNHCR, Iraq: Country of Origin Information on Access and Residency Requirements in Iraq - Ability of Persons Originating from Formerly ISIS-Held or Conflict-Affected Areas to Legally Access and Remain in Proposed Areas of Relocation (update I, november 2019), beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5dc04ef74.html> of <http://www.refworld.org/>), blijkt enerzijds dat de Koerdische Autonome Regio (KAR) niet alleen over de weg maar ook met het vliegtuig bereikbaar is; en anderzijds dat vestiging er mogelijk is. Naast Baghdad International Airport beschikt Irak immers over luchthavens in Basra, Najaf, Erbil en Suleymaniah, dewelke onder de controle van de Iraakse autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Sinds eind maart 2018 zijn er terug rechtsreeks vluchten uit het buitenland, inclusief Europese steden, naar de KAR operationeel. Verschillende internationale luchtvaartmaatschappijen lasten de Koerdische luchthavens opnieuw in hun vluchtschema's in.

Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat etnische Koerden de KAR vrij kunnen binnenkomen. De Koerdische veiligheidsdiensten houden een veiligheidscontrole bij binnenkomst in de KAR. In het verleden werden restrictieve maatregelen ingevoerd met betrekking tot binnenkomst en verblijf in de

KAR, al waren deze niet in de eerste plaats op etnische Koerden gericht. In de provincies Erbil en Sulaimaniyah werd de vereiste van een garantsteller om toegang te krijgen tot het grondgebied in het voorjaar van 2019 opgeheven. In de provincie Dohuk geldt een dergelijke binnenkomstvereiste enkel nog voor Arabieren afkomstig uit conflictgebieden of gebieden die in handen zijn geweest van ISen voor Turkmenen afkomstig uit Tal Afar. Etnische Koerden die het geweld in Centraal- Irak ontvluchten, kunnen zich voorts over het algemeen zonder problemen vestigen in de KAR. Zij hebben hiervoor geen sponsor nodig. Het lokale Asayish-kantoor van de beoogde verblijfplaats zal een veiligheids- en achtergrondcontrole uitvoeren.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie het EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>; en de COI Focus Irak – De veiligheidssituatie in de Koerdische Autonome Regio van 20 november 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_irak_de_veiligheidssituatie_in_de_kar_2019_1120.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie in de vier noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniya en Halabja, formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG), significant stabiel is dan de situatie in Centraal-Irak. De KAR kent een zekere mate van stabiliteit en efficiënt optredende veiligheidsdiensten.

Het Koerdisch onafhankelijkheidsreferendum dat op 25 september 2017 plaatsvond, brak de KRG en de Koerdische bevolking zuur op. Het Iraakse leger en PMU verdreven als reactie hierop de Koerdische troepen uit Kirkuk en grote delen van de betwiste gebieden onder Koerdische controle waardoor de KRG een groot deel van zijn olie-inkomsten verloor. Het Koerdisch onafhankelijkheidsreferendum deed de regio in een politieke en diepe economische crisis belanden. De twee grootste partijen (de KDP en de PUK) slaagden er, vijf maanden na de parlementsverkiezingen in de KAR, op 4 maart 2019 wel in om een politiek akkoord te bereiken. Op 10 juli 2019 werd de nieuwe regering, bestaande uit de KDP, de PUK en Gorran, ingezworen. De relaties tussen de KRG en de federale regering staan nog steeds op scherp door de onduidelijke toekomst van de zogeheten betwiste gebieden en het uitblijven van een akkoord over de verdeling van de inkomsten uit de olieproductie, al zijn deze spanningen in de loop van 2018 en 2019 wel verminderd. De federale regering verwijderde op 16 februari 2019 alle controleposten met de KAR die na het onafhankelijkheidsreferendum waren opgetrokken en maakte een maand later voor het eerst in jaren opnieuw het wettelijk voorziene federale budget voor de KRG over, waardoor achterstallige ambtenarenlonen konden worden uitbetaald. Ten slotte sloten de beide regeringen in juli 2019 een akkoord over de veiligheidshandhaving in de betwiste gebieden. De aanhoudende spanningen hebben tot op heden weinig impact op de veiligheidssituatie in de KAR.

Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIL af. Het door ISIL uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Dit belet evenwel niet dat ISIL verder terroristische aanslagen pleegt op het Iraakse grondgebied. ISIL maakt hierbij gebruik van guerrillatactieken en voert vanuit afgelegen rurale gebieden kleinschalige, doelgerichte aanvallen uit, waarbij zowel leden van de Iraqi Security Forces, pro-regeringsgezinde gewapende groeperingen en burgers gevisieerd worden. Het terreurgeweld in de KAR is veel minder frequent dan elders in Irak. In de regio heerst een relatieve stabiliteit. Er vonden de voorbije zeven jaar vier grootschalige aanslagen plaats in de KAR, met name in september 2013, november 2014, april 2015, en juli 2018. Doelwit van deze aanslagen waren de Koerdische veiligheids- en overheidsdiensten en het Amerikaanse consulaat in Erbil. Bij deze aanslagen viel een beperkt aantal burgerdoden.

Daarnaast vonden in de KAR een aantal geïsoleerde en kleinschalige aanvallen van ISIL plaats. Hierbij vallen weinig tot geen burgerslachtoffers. Niettegenstaande de KAR relatief gespaard blijft van ISIL-activiteiten, geniet ISIL steun in het gebied rond het Halabja-gebergte, en is het erin geslaagd zijn draagvlak en invloed uit te breiden tot voorbij het Halabja-gebergte, mede door lokale Koerdische strijders te rekruteren. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de Koerdische autoriteiten in 2018 en 2019 meerdere vermeende ISIL-cellen hebben opgerold. Hoewel dit inherent een groot potentieel inhoudt op gewelddadige incidenten, wijst dit vooral op de capaciteit van de Koerdische veiligheidsdiensten om dergelijk geweld te voorkomen.

Het gros van het aantal slachtoffers dat de afgelopen jaren geregistreerd werd in de KAR is geconcentreerd in het gebied aan de grens met Iran en Turkije, dit ingevolge het conflict tussen de PKK en het Turkse leger. Sinds er op 25 juli 2015 een einde kwam aan de twee jaar durende wapenstilstand tussen Turkije en de PKK, voert het Turkse leger opnieuw luchtaanvallen uit op PKK-doelwitten in Noord-Irak. Deze Turkse offensieven bestaan voornamelijk uit gerichte luchtbombardementen op PKK-

basissen in het bergachtig en dunbevolkt grensgebied met Turkije. Hierbij worden echter ook naburige Koerdische dorpen getroffen. In 2018 en 2019 voerde het Turkse leger de luchtaanvallen significant op. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is evenwel beperkt. In december 2017 begon het Turkse leger ook grondoffensieven uit te voeren op Iraaks grondgebied, waardoor de aanwezigheid van Turkse militairen in de rurale gebieden in Dohuk en Erbil toenam. Eind mei 2019 lanceerde het Turkse leger een gecombineerd lucht- en grondoffensief in de regio Hakurk, gelegen in het noorden van de provincie Erbil. Een tweede operatie in het grensgebied volgde in augustus. Deze operaties veroorzaken ontheeming van inwoners van dorpen in het gebied maar het aantal burgerdoden blijft beperkt.

Sinds een viertal jaar voert Iran, in de strijd tegen de Iraans-Koerdische rebellen van de KDPI (Kurdistan Democratic Party of Iran) en PDK (Kurdistan Democratic Party), opnieuw sporadisch aanvallen uit op KDPI- en PDK-doelwitten in de Noord-Iraakse gebieden die grenzen aan Iran. Naast het inzetten van conventionele militaire middelen voert Iran ook een low level campagne van moordaanslagen tegen leden van Iraans-Koerdische partijen in de KAR. Het aantal burgerslachtoffers dat bij deze acties en aanvallen valt, is zeer beperkt.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Noord-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

U maakt evenmin aannemelijk dat er in uw hoofde persoonlijke omstandigheden bestaan die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhogen.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Kalar (Sulaymania, KAR) actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Kalar. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

In de voormelde EASO Guidance Note van juni 2019 wordt een intern vestigingsalternatief over het algemeen redelijk geacht indien het vaststaat dat de verzoeker er kan voorzien in zijn meest elementaire levensbehoeften, met name huisvesting, voedsel en hygiëne. Bovendien moet de verzoeker er in zijn eigen levensonderhoud of dat van zijn gezin kunnen voorzien. Het CGVS benadrukt dat er niet van uitgegaan wordt dat een intern vestigingsalternatief per definitie mogelijk is voor elke Irakese verzoeker om internationale bescherming. Het CGVS past het principe van een intern vestigingsalternatief slechts toe wanneer er in concreto wordt vastgesteld dat de verzoeker over een reëel verblijfsalternatief beschikt elders in Irak. Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in de Noord-Irak vestigt.

Eerst en vooral verklaarde u gedurende een klein jaar afwisselend bij uw zus in Garmik (Nineveh, Centraal-Irak) en de schoonfamilie van uw zus in Kalar (Sulaymania, KAR) gewoond te hebben. U kon in Kalar meerdere maanden aan een stuk in het huis van de schoonfamilie van uw zus terecht en zij zorgden voor u (CGVS1, p. 15). U verklaarde tevens goed overeen te komen met hen (CGVS2, p. 3). U overleefde de maanden voor uw vertrek op geld dat u eerder gespaard had en uw vader steunde u ook financieel. U haalde zelf geen financiële tekorten aan (CGVS1, p. 9). U verklaarde geen werk gehad te hebben tijdens deze periode, maar tegelijk verklaarde u ook nooit actief op zoek geweest te zijn naar werk (CGVS2, p. 4). U heeft als student in Thoz Khormato wel in het verleden reeds gewerkt in een restaurant (CGVS1, p. 9), wat aantoont dat u toch over enige werkervaring beschikt. U brengt geen elementen aan waaruit blijkt dat u, als jonge man, niet in de mogelijkheid zou zijn om ook in de de KAR te werken indien u hier actief naar op zoek zou gaan. U claimde verder geen werk te kunnen krijgen in Kalar omwille van het borgsysteem. Ook wanneer er gevraagd wordt naar uw mogelijkheid om zich in

uw land van herkomst, binnen de KAR, te hervestigen stelde u dat dit niet mogelijk zo zijn omwille van dit borgsysteem (CGVS1, p. 8, p. 11; CGVS2, p. 3). Zoals aangetoond in de informatie bijgevoegd aan uw administratief dossier (Blauwe map, document 2) is het borgsysteem actueel niet meer van toepassing in onder andere de provincie Sulaymania en al zeker niet voor Koerden. Het borgsysteem wordt sporadisch en uitzonderlijk in Sulaymania toegepast, maar dit voornamelijk bij Arabieren. Dat u zich aldus, als Koerd, omwille van het borgsysteem, niet Sulaymaniya, of elders in de KAR zou kunnen vestigen, kan niet worden weerhouden. Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u in Noord-Irak over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet. U toont geenszins het tegendeel aan.

Hierbij dient opgemerkt te worden dat uit voornoemde UNHCR International Protection Considerations van mei 2019 blijkt dat een intern vluchtalternatief over het algemeen redelijk is wanneer er bescherming wordt geboden door familie, de gemeenschap of de clan of stam in de beoogde regio van vestiging. UNHCR acht een interne hervestiging in de KAR redelijk indien uit de individuele omstandigheden van de verzoeker blijkt dat hij er toegang heeft tot adequate huisvesting, er kan voorzien in zijn levensonderhoud en de nodige infrastructuur en toegang tot basisdiensten beschikbaar is. U verklaarde een goede band te hebben met de schoonfamilie van uw zus (CGVS2, p.3). Op de vraag of u bij hun kon gaan wonen antwoordde u dat dit niet mogelijk zou zijn omwille van het borgsysteem (CGVS2, p. 3). Docht verklaarde u dat indien dit borgsysteem niet in beeld zou zijn u wel in staat zou zijn daar te kunnen verblijven (CGVS2, p. 4). Voorts verklaarde u dat dit gezin gepensioneerde analfabeten betreft en dat zij nooit de knoop zouden kunnen doorhakken om als borgpersoon u op te vangen. Ze zouden, volgens uw hypothesen, altijd twifelen of het niet risicovol is iemand borg te staan. Echter, later verklaarde u nog nooit de vraag gesteld te hebben aan deze familie of zij al dan niet borg voor uw zouden willen staan (CGVS2, p. 3). Dat zij op deze vraag twijfelachtig zouden antwoorden of eventueel dit zelfs weigeren zijn veronderstellingen van uw kant uit. Dit alles ter zijde werd reeds supra aangetoond dat het borgsysteem voor u, als Koerd in Sulaymania, niet van toepassing is en er kan dus geconcludeerd worden dat u wel degelijk over een intern vluchtalternatief beschikt.

Men kan dus concluderen dat u niet enkel over de vaardigheden beschikt om in Noord-Irak aan de slag te gaan en er als zelfstandig jongeman een bestaan uit te bouwen, maar hiertoe ook over de nodige contacten en ondersteuning beschikt.

Ook uw voorgelegde documenten kunnen geen ander licht werpen op bovenstaande.

Zo tonen uw Iraaks nationaliteitsbewijs (origineel), Iraakse identiteitskaart kaart (origineel), de woonstkaart (kopie), de rantsoenkaart + officiële vertaling (kopie), het bewijs van verwantschap met uw broer in België (origineel), de smartcards van uw vader, moeder, zus en broer (kopieën) en de verschillende foto's van u met uw familieleden en van u in uw regio van herkomst (prints) louter de persoonsgegevens van u en uw familie aan en bevestigen zij voor het overige uw verklaringen aangaande uw regio van herkomst. Deze feiten worden in voorgaande niet betwist

Uw eerste en tweede examenboekje (originelen) en uw schoolrapporten (origineel) tonen aan dat u naar school bent gegaan in Salah ad-Din, maar kennen verder geen link met de redenen voor uw vertrek uit Irak.

Ook de stemkaarten van uw vader en moeder (kopieën) hebben geen enkel uitstaans met uw vluchtmotieven.

De foto's van de Iraakse parlementariër (prints) en de pagina's uit een boek over de inval van 16/10/2017 (kopieën) zijn informatieve teksten en afbeeldingen over het event dat zich manifesteerde in uw regio op 16/10/2017, een gegeven wat evenmin ter discussie staat.

De foto's van de demonstratie (prints) tonen aan dat u meeliep in de demonstratie naar aanleiding van de gebeurtenis van 16/10/2017 in uw woonplaats. De inval van Hashed Al Shaabi op 16/10, uw vlucht hierop en uw participatie aan de demonstratie worden op zich ook niet betwist. Dat u, volgend hierop, persoonlijke problemen kende en tot op heden wordt gezocht, blijkt dan weer niet uit deze stukken.

Volledigheidshalve kan aan dit alles nog worden toegevoegd dat geen van de voorgelegde stukken ook geen ander licht kan werpen op bovenstaande vaststelling dat u de mogelijkheid heeft zich elders in uw land van herkomst, i.c. in de KAR, te vestigen.

Het feit tot slot dat in hoofde van uw broer werd beslist tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus kan voorgaande evenmin omvormen. Immers, elk verzoek om internationale bescherming wordt individueel en op zijn eigen merites beoordeeld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift uitdrukkelijk vermeldt dat hij beroep aantekent tegen de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen op 26 maart 2020 en dat hij dit uitwerkt aan de hand van een aantal grieven waarin hij de motieven van de bestreden beslissing aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt en poogt deze te verklaren of te weerleggen. Derhalve blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker zich in deze beroept op de schending van de materiële motiveringsplicht.

In een eerste onderdeel gaat verzoeker in op de beoordeling van de vluchtelingenstatus. Hij verwijst naar de definitie van vluchteling zoals bepaald in de Conventie van Genève en citeert artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker licht het volgende toe:

"(i) algemene situatie in Thoz Khormato

Politiek gezien is het van oudsher zeer onrustig in Irak.

Dat blijkt onder meer uit artikelen die Amnesty International publiceerde:

"Responding to the news that the Iraqi Parliament voted to establish a multi-ethnic committee to investigate events in the city of Tuz Khurmatu, 65 kilometres south of Kirkuk, Lynn Maalouf Director of Research for the Middle-East at Amnesty International said:

"The establishment of this committee is a welcome step, which not only could be a step towards securing justice for victims of violations in Tuz Khurmatu, but also should serve as a deterrent against future violations and abuses.

"On 16 October 2017, tens of thousands of civilians were forced to flee their homes after fierce clashes between Iraqi forces, supported by the Popular Mobilization Units (PMU), and Peshmerga forces. Hundreds of homes and shops in Kurdish-majority neighbourhoods were looted, set on fire, and destroyed. Within minutes, thousands of people lost their homes, shops and everything they owned. The Iraqi government must ensure that the investigation conducted by the committee is thorough, effective and transparent, Lynn Maalouf, Director of Research for the Middle-East at Amnesty International

"The Iraqi government must ensure that the investigation conducted by the committee is thorough, effective and transparent, that the victims receive full reparation, and that the findings of the committee are released publicly. Evidence of individual criminal responsibility should be referred to the judiciary for possible prosecution."

"Displaced families have been living in fear for months, not knowing whether they will ever be able to go back home. Authorities must move quickly to hold perpetrators accountable and ensure the safe return of families to Tuz Khurmatu."

(ii) Concrete situatie

Verweerder oordeelde in zijn beslissing van 26 maart 2020 dat dreiging van verzoeker bij een terugkeer voor de bewoners van Thoz Khormato (en de daaruit voortvloeiende problemen) ongeloofwaardig zijn.

Verzoeker bracht evenwel foto's en krantenartikels bij waaruit zijn deelname aan de demonstratie blijkt.

Na de betogingen werd verzoeker bedreigd door een motorbende uit Thoz Khormato met de bedreiging dat hij zou worden vermoord wanneer hij zou terugkeren naar Thoz Khormato. Het is duidelijk dat verzoeker in Thoz Khormato gevaar loopt.

(i) Kritiek op argumenten CGVS

Verwerende partij oordeelde in zijn beslissing van 26 maart 2020 dat de betrokkenheid van verzoeker bij de demonstratie voor de terugkeer voor de bewoners van Thoz Khormato en de daaruit voortvloeiende problemen ongeloofwaardig zijn.

Verwerende partij komt tot dit besluit omdat verzoeker tijdens het verhoor niet kon vertellen wie de motorbende is die de bedreigingen heeft geuit.

Daarnaast hechtte verwerende partij veel belang aan het feit dat hij deze dreiging drie jaar geleden heeft ontvangen en daarna ook niet meer opnieuw informeerde naar de huidige situatie met betrekking tot deze bende.

Verwerende partij vond het ook opmerkelijk dat verzoeker beweerde dat hij potentieel gevaar zou lopen bij terugkeer naar Irak om aangevallen te worden door Arabieren of Turkmenen met wie hij samen naar school ging omwille van de participatie aan de demonstratie, dit terwijl verzoeker niemand van zijn voormalige medescholieren had gesproken sedert zijn vertrek uit Thoz Khormato in oktober 2017.

Het hoeft geen betoog dat het verhoor veel stress met zich meebrengt, wat verklaart waarom verzoeker niet even gedetailleerd kon antwoorden op iedere vraag.”

In een tweede onderdeel gaat verzoeker in op de beoordeling van de subsidiaire bescherming. Hij citeert artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en betoogt als volgt:

“Gelet op het voorgaande, dient minstens geoordeeld te worden dat er in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaat.”

Verzoeker besluit dat in zijn hoofde wel degelijk gegronde vrees voor vervolging. Minstens bestaat een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker voegt bij het verzoekschrift geen stukken ter ondersteuning van zijn beroep toe.

2.3. Ter terechtzitting legt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over, samen met een kopie van een in het Arabisch gesteld arrestatiebevel en de vertaling ervan.

3. Juridisch kader voor het onderzoek van de gegrondheid van het beroep

3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een gemotiveerd arrest te vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2. De bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid

1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald.

De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

4.1. Verzoeker verklaart een Iraaks burger van Koerdische origine te zijn en afkomstig uit Salah Ad-Din (Centraal-Irak). Verzoeker heeft een zus en twee broers, van wie de oudste broer H.K.W. sinds 2007 subsidiaire bescherming in België geniet. Zijn andere broer, zus en ouders wonen nog in Irak.

Naar aanleiding van de gevechten op 16 oktober 2017 in Thoz Khormato tussen de sjiieten en de Turkmenen tegen de Peshmerga, besloten verzoekers ouders te vluchten richting Garmik (Nineveh, Centraal-Irak), waar zijn zus en haar gezin woonden. Verzoeker pendelde destijds tussen Garmik en Kalar (Koerdische Autonome Regio – KAR) en woonde afwisselend bij zijn zus in Garmik en bij de schoonfamilie van zijn zus in Kalar (Sulaymania, KAR), dit tot aan zijn vertrek uit Irak op 4 juli 2018.

Ongeveer 25 dagen na de gebeurtenissen van 16 oktober 2017 werd er een betoging georganiseerd waarbij de voormalige inwoners van Tuz Khormato eisten terug te kunnen keren naar hun dorp. Ook verzoeker nam deel aan deze betoging. Er werden hiervan foto's online geplaatst. Naar aanleiding hiervan kreeg verzoeker een dreigbericht dat afkomstig was van een beruchte motorbende in Thoz Khormato, waarin werd bedreigd verzoeker te vermoorden als hij zou terugkeren naar zijn dorp. Verzoekers ouders keerden op termijn wel terug naar Thoz Khormato, maar door de bedreiging die hij had gekregen naar aanleiding van zijn aanwezigheid bij de demonstratie, durfde verzoeker niet meer terug te keren. Verzoeker vreest verder Turkmenen en Arabieren die bij hem naar school gingen. Zij zouden hem misschien iets aandoen als zij de foto's van hem, tijdens zijn deelname aan de demonstratie, online zouden zien. Daarnaast hekelde verzoeker ook de algemene onveilige situatie omwille van de aanwezigheid van Hashed Al Shaabi in zijn regio.

Verzoeker besloot op 4 juli 2018 Irak te verlaten en vroeg internationale bescherming aan in België op 7 september 2018.

4.2. Verzoeker heeft in het kader van zijn beschermingsverzoek verschillende documenten voorgelegd. In de motieven van de bestreden beslissingen kan worden gelezen dat de voorgelegde documenten zowel inhoudelijk als vormelijk werden beoordeeld door de commissaris-generaal. Hij motiveert als volgt:

“Zo tonen uw Iraaks nationaliteitsbewijs (origineel), Iraakse identiteitskaart kaart (origineel), de woonstkaart (kopie), de rantsoenkaart + officiële vertaling (kopie), het bewijs van verwantschap met uw broer in België (origineel), de smartcards van uw vader, moeder, zus en broer (kopieën) en de verschillende foto's van u met uw familieleden en van u in uw regio van herkomst (prints) louter de persoonsgegevens van u en uw familie aan en bevestigen zij voor het overige uw verklaringen aangaande uw regio van herkomst. Deze feiten worden in voorgaande niet betwist

Uw eerste en tweede examenboekje (originelen) en uw schoolrapporten (origineel) tonen aan dat u naar school bent gegaan in Salah ad-Din, maar kennen verder geen link met de redenen voor uw vertrek uit Irak. Ook de stemkaarten van uw vader en moeder (kopieën) hebben geen enkel uitstaans met uw vluchtmotieven.

De foto's van de Iraakse parlementariër (prints) en de pagina's uit een boek over de inval van 16/10/2017 (kopieën) zijn informatieve teksten en afbeeldingen over het event dat zich manifesteerde in uw regio op 16/10/2017, een gegeven wat evenmin ter discussie staat.

De foto's van de demonstratie (prints) tonen aan dat u meeliep in de demonstratie naar aanleiding van de gebeurtenis van 16/10/2017 in uw woonplaats. De inval van Hashed Al Shaabi op 16/10, uw vlucht hierop en uw participatie aan de demonstratie worden op zich ook niet betwist. Dat u, volgend hierop, persoonlijke problemen kende en tot op heden wordt gezocht, blijkt dan weer niet uit deze stukken.

Volledigheidshalve kan aan dit alles nog worden toegevoegd dat geen van de voorgelegde stukken ook geen ander licht kan werpen op bovenstaande vaststelling dat u de mogelijkheid heeft zich elders in uw land van herkomst, i.c. in de KAR, te vestigen.

Het feit tot slot dat in hoofde van uw broer werd beslist tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus kan voorgaande evenmin omvormen. Immers, elk verzoek om internationale bescherming wordt individueel en op zijn eigen merites beoordeeld.”

Deze beoordeling is pertinent en vindt steun in het administratief dossier. De Raad stelt vast dat verzoeker deze beoordeling geheel ongemoeid laat. Hieruit blijkt dat de voorgelegde documenten op

zich de persoonlijke problemen en bedreigingen die zich zouden hebben voorgedaan na de demonstratie niet aannemelijk maken.

Wat betreft het arrestatiebevel neergelegd ter terechtzitting, stelt de Raad vooreerst vast dat dit stuk een loutere fotokopie betreft. De bewijswaarde van dergelijk stuk is bijzonder relatief daar dit met knip- en plakwerk gemakkelijk te vervalsen is. Bovendien blijkt uit de informatie gevoegd aan het administratief dossier dat in Irak op grote schaal wordt gefraudeerd met documenten, waardoor nagenoeg alle documenten kunnen worden vervalst of aangekocht, zodat de bewijswaarde van Iraakse documenten bijzonder relatief is (zie AD CGVS, stuk 8, map met landeninformatie, “*COI Focus Irak: Corruptie en documentenfraude*”). Daarnaast dient vastgesteld dat dit attest uitgaat van Assaab Ahlul Haq en hierin wordt verklaard dat verzoeker valse geruchten publiceerde over hun belangen en waarbij wordt verzocht om verzoeker te arresteren. Verzoeker heeft echter noch bij de Dienst Vreemdelingenzaken noch ten overstaan van het CGVS enige vrees geuit voor Assaab Ahlul Haq. Hij heeft enkel gesproken over een motorbende, zonder dit verder te concretiseren. Verzoeker licht ter terechtzitting toe dat dit een oude brief betreft en dat zijn moeder hierover nooit heeft verteld, en dat hij deze kreeg omdat hij deelnam aan een betoging tegen Assaab Ahlul Haq. Uit nazicht blijkt dat dit attest is opgesteld op 10 februari 2019 terwijl de betoging waarbij verzoeker aanwezig was en naar aanleiding waarvan hij stelt bedreigingen te hebben ontvangen, plaatsvond in 2017. De Raad ziet niet in waarom bijna twee jaar na zijn deelname aan de betoging, een arrestatiebevel tegen verzoeker zou worden uitgevaardigd. Verzoeker laat na concrete toelichtingen te verschaffen in dit verband.

Hoewel verzoeker zich aldus wel heeft ingespannen om documentaire bewijzen voor te leggen, moet de Raad vaststellen dat deze stukken wegens hun inhoud en relatieve bewijswaarde in deze stand van zaken op zich niet volstaan om zijn vrees voor vervolging aannemelijk te maken. Bijgevolg moet worden nagegaan of verzoekers verklaringen tijdens zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS voldoende coherent, volledig, doorleefd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van zijn vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met het land van herkomst en in samenhang met de voorgelegde documenten, geloofwaardig kunnen worden geacht.

4.3. De commissaris-generaal besluit op basis van verzoekers verklaringen dat geen geloof kan worden gehecht aan de door hem aangevoerde vrees voor de motorbende in Thoz Khormato. Hij stelt immers vast (i) dat verzoekers kennis aangaande zijn belagers sterk ondermaats blijkt en loutere veronderstellingen betreft, (ii) dat verzoeker geen enkel tastbaar en overtuigend begin van bewijs kan voorleggen van de bedreiging die hij zou hebben ontvangen noch van het bestaan van deze motorbende, en (iii) dat de bedreiging, indien zou vaststaan dat deze zich daadwerkelijk heeft voorgedaan, dateert van drie jaar geleden en verzoeker verder niet meer heeft geïnformeerd naar de huidige situatie met betrekking tot deze bende. Ook verzoekers aangevoerde vrees voor de Arabieren of Turkmene met wie hij naar school ging, acht de commissaris-generaal ongeloofwaardig omdat dit loutere zelfgecreëerde hypothesen betreft waarbij verzoeker er niet in slaagt deze hard te maken.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen.

Na lezing van het administratief dossier, stelt de Raad vast dat deze bevindingen van de commissaris-generaal met betrekking tot het vluchtrelaas, zoals uitgebreid weergegeven in de motieven van de bestreden beslissing, steun vinden in het administratief dossier, betrekking hebben op de kern van het vluchtrelaas alsook pertinent en correct zijn.

Verzoeker beperkt zich tot het louter volharden in zijn vluchtrelaas, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal, hetgeen bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht.

In de mate dat verzoeker voorhoudt dat de commissaris-generaal oordeelde dat zijn betrokkenheid bij de demonstratie voor de terugkeer van de bewoners van Thoz Khormato ongeloofwaardig is, kan hij niet worden gevolgd. Een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing duidt immers aan dat “*uw participatie aan de demonstratie [...] op zich ook niet [wordt] betwist*”. De beweerdde problemen van verzoeker die hierop volgden, werden echter wel ongeloofwaardig bevonden zoals hoger reeds is gebleken.

Waar verzoeker betoogt dat het verhoor veel stress met zich meebrengt, wat verklaart waarom hij “*niet even gedetailleerd*” kon antwoorden op iedere vraag, slaagt hij er niet in de Raad te overtuigen. De

Raad benadrukt dat elke verzoeker om internationale bescherming onder een zekere spanning staat wegens de ervaringen die hij heeft meegemaakt, maar dat toch redelijkerwijs van hem kan worden verwacht dat hij bij machte is om voor de diverse asielinstanties een juist, precies en waarheidsgetrouw relaas weer te geven en dat hij in iedere fase van het onderzoek nauwkeurige, duidelijke, coherente en geloofwaardige verklaringen aflegt omtrent de redenen die hem ertoe hebben gebracht zijn land van herkomst te ontvluchten, ook al hebben deze gebeurtenissen een zware indruk nagelaten. Zoals uitvoerig wordt toegelicht in de bestreden beslissing, slaagt verzoeker er echter niet in de door hem voorgehouden feiten geloofwaardig voor te stellen. Elk gehoorgesprek brengt overigens stress en emoties met zich mee en de interviewer houdt hiermee rekening, maar in casu is er, verzoekers blote beweringen dienaangaande buiten beschouwing gelaten, geen gegeven voorhanden om te besluiten dat stress of emoties verzoeker zouden hebben verhindert de waarheid te vertellen en doorheen de administratieve procedure duidelijke, correcte, eensluidende en geloofwaardige verklaringen af te leggen. Uit de lezing van de gehoorverslagen blijkt daarentegen dat verzoeker in staat was om duidelijke verklaringen af te leggen. Verzoeker brengt overigens geen medisch attest bij waaruit zou kunnen blijken dat zijn cognitieve en mentale functies dermate ernstig verstoord zouden zijn dat hij niet in staat zou zijn geweest om de essentie van zijn vluchtmotieven op een duidelijke, volwaardige en geloofwaardige manier uiteen te zetten. Uit niets blijkt aldus dat verzoeker tijdens het uiteenzetten van zijn asielmotieven op de Dienst Vreemdelingenzaken of op de zetel van het CGVS niet in staat zou zijn geweest om correcte, volledige en coherente verklaringen af te leggen. Bovendien heeft verzoekers gebrekkige kennis geen betrekking op details, maar op feiten die rechtstreeks aanleiding hebben gegeven tot het vertrek uit zijn land van herkomst. Er kan overigens niet worden ingezien op welke wijze manifest tegenstrijdige en ongeloofwaardige verklaringen zouden kunnen worden verklaard door emoties of stress.

Verzoeker brengt bovendien evenmin enig tastbaar en overtuigend stuk of document bij van de bedreiging die hij zou hebben ontvangen noch van het bestaan van de motorbende en komt, ook wat betreft zijn vrees voor Arabieren of Turkmene met wie hij samen naar school ging, niet verder dan loutere hypothesen zonder deze hard te maken.

Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, besluit de Raad samenvattend en in navolging van de commissaris-generaal dat verzoeker er niet in slaagt zijn vrees voor vervolging door voldoende aannemelijk te maken.

Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Gelet op wat voorafgaat treedt de Raad de commissaris-generaal bij in het standpunt dat een gegronde vrees voor vervolging in hoofde van verzoeker in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, niet kan worden aangenomen.

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

5.1. Gelet op het ongeloofwaardig karakter van zijn vluchtmotieven kan verzoeker zich hier niet langer op steunen om aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Voorts moet worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en elementen aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op de doodstraf of executie of op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

5.2. Wat betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, oordeelt de commissaris-generaal dat verzoeker over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt in de Koerdische Autonome Regio, Noord-Irak, in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet.

Met verwijzing naar het EASO “COI Report: Iraq – Internal mobility” van 5 februari 2019 en de COI Focus “Irak – De bereikbaarheid van de Koerdische Autonome Regio met het vliegtuig” van 19 september 2019, stelt de commissaris-generaal vast dat de KAR niet alleen over de weg maar ook met het vliegtuig bereikbaar is. Verder merkt hij op dat etnische Koerden de KAR vrij kunnen binnen komen en dat er geen binnenkomst- en verblijfsvereisten gelden, behalve dat het lokale Asyish-kantoor van de beoogde verblijfplaats een veiligheids- en achtergrondcontrole zal uitvoeren. De commissaris-generaal baseert zich hiervoor onder meer op volgende rapporten: “UNHCR International Protection Considera-

tions with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq” van mei 2019, en “UNHCR, Iraq: Country of Origin Information on Access and Residency Requirements in Iraq - Ability of Persons Originating from Formerly ISIS-Held or Conflict-Affected Areas to Legally Access and Remain in Proposed Areas of Relocation” van 1 november 2019.

Wat betreft de actuele veiligheidssituatie in de KAR concludeert de commissaris-generaal dat er thans geen reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet en dit op basis van de objectieve landeninformatie, met name het EASO “Country of Origin report Iraq: security situation” van maart 2019 en de “COI Focus Irak – De veiligheidssituatie in de Koerdische Autonome Regio” van 20 november 2019. Verder stelt de commissaris-generaal vast dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat er in zijn hoofd persoonlijke omstandigheden bestaan waardoor hij een verhoogd risico zou lopen om het slachtoffer te worden van het aanwezige willekeurige geweld.

Wat betreft de redelijkheid van het vestigingsalternatief in de KAR verwijst de commissaris-generaal naar de richtlijnen van EASO in de Guidance note van juni 2019 en de UNHCR International Protection Considerations van mei 2019. Hieruit blijkt dat de humanitaire situatie in de KAR moeilijk is. Een intern vestigingsalternatief voor een etnische Koerd wordt enkel redelijk geacht indien uit de individuele omstandigheden van de verzoeker blijkt dat hij er toegang heeft tot adequate huisvesting, er kan voorzien in zijn levensonderhoud en de nodige infrastructuur en toegang tot basisdiensten beschikbaar is.

De commissaris-generaal gaat over tot een beoordeling in concreto van de individuele omstandigheden van verzoeker. Hij besluit dat de verzoeker beschikt over de nodige vaardigheden om in de KAR aan de slag te gaan en er als een zelfstandige jongeman een bestaan uit te bouwen, maar ook over de nodige contacten en ondersteuning beschikt, zodat een vestigingsalternatief in de KAR voor verzoeker redelijk is. De commissaris-generaal motiveert omstandig als volgt:

“Eerst en vooral verklaarde u gedurende een klein jaar afwisselend bij uw zus in Garmik (Nineveh, Centraal-Irak) en de schoonfamilie van uw zus in Kalar (Sulaymania, KAR) gewoond te hebben. U kon in Kalar meerdere maanden aan een stuk in het huis van de schoonfamilie van uw zus terecht en zij zorgden voor u (CGVS1, p. 15). U verklaarde tevens goed overeen te komen met hen (CGVS2, p. 3). U overleefde de maanden voor uw vertrek op geld dat u eerder gespaard had en uw vader steunde u ook financieel. U haalde zelf geen financiële tekorten aan (CGVS1, p. 9). U verklaarde geen werk gehad te hebben tijdens deze periode, maar tegelijk verklaarde u ook nooit actief op zoek geweest te zijn naar werk (CGVS2, p. 4). U heeft als student in Thoz Khormato wel in het verleden reeds gewerkt in een restaurant (CGVS1, p. 9), wat aantoont dat u toch over enige werkervaring beschikt. U brengt geen elementen aan waaruit blijkt dat u, als jonge man, niet in de mogelijkheid zou zijn om ook in de de KAR te werken indien u hier actief naar op zoek zou gaan. U claimde verder geen werk te kunnen krijgen in Kalar omwille van het borgsysteem. Ook wanneer er gevraagd wordt naar uw mogelijkheid om zich in uw land van herkomst, binnen de KAR, te hervestigen stelde u dat dit niet mogelijk zo zijn omwille van dit borgsysteem (CGVS1, p. 8, p. 11; CGVS2, p. 3). Zoals aangetoond in de informatie bijgevoegd aan uw administratief dossier (Blauwe map, document 2) is het borgsysteem actueel niet meer van toepassing in onder andere de provincie Sulaymania en al zeker niet voor Koerden. Het borgsysteem wordt sporadisch en uitzonderlijk in Sulaymania toegepast, maar dit voornamelijk bij Arabieren. Dat u zich aldus, als Koerd, omwille van het borgsysteem, niet Sulaymaniya, of elders in de KAR zou kunnen vestigen, kan niet worden weerhouden. Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u in Noord-Irak over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet. U toont geenszins het tegendeel aan.

Hierbij dient opgemerkt te worden dat uit voornoemde UNHCR International Protection Considerations van mei 2019 blijkt dat een intern vluchtalternatief over het algemeen redelijk is wanneer er bescherming wordt geboden door familie, de gemeenschap of de clan of stam in de beoogde regio van vestiging. UNHCR acht een interne hervestiging in de KAR redelijk indien uit de individuele omstandigheden van de verzoeker blijkt dat hij er toegang heeft tot adequate huisvesting, er kan voorzien in zijn levensonderhoud en de nodige infrastructuur en toegang tot basisdiensten beschikbaar is. U verklaarde een goede band te hebben met de schoonfamilie van uw zus (CGVS2, p.3). Op de vraag of u bij hun kon gaan wonen antwoordde u dat dit niet mogelijk zou zijn omwille van het borgsysteem (CGVS2, p. 3). Docht verklaarde u dat indien dit borgsysteem niet in beeld zou zijn u wel in staat zou zijn daar te kunnen verblijven (CGVS2, p. 4). Voorts verklaarde u dat dit gezin gepensioneerde analfabeten betreft en dat zij nooit de knoop zouden kunnen doorhakken om als borgpersoon u op te vangen. Ze zouden, volgens uw hypothesen, altijd twijfelen of het niet risicovol is

iemand borg te staan. Echter, later verklaarde u nog nooit de vraag gesteld te hebben aan deze familie of zij al dan niet borg voor uw zouden willen staan (CGVS2, p. 3). Dat zij op deze vraag twijfelachtig zouden antwoorden of eventueel dit zelfs weigeren zijn veronderstellingen van uw kant uit. Dit alles ter zijde werd reeds supra aangetoond dat het borgsysteem voor u, als Koerd in Sulaymania, niet van toepassing is en er kan dus geconcludeerd worden dat u wel degelijk over een intern vluchtalternatief beschikt.”

De voormelde vaststellingen en onderliggende motiveringen vinden steun in het administratief dossier, zijn terecht en pertinent.

Met de loutere stelling dat er in zinnen hoofde een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet bestaat, reikt verzoeker geen ernstige argumenten aan die de vaststellingen van de commissaris-generaal ook maar enigszins kunnen weerleggen. Het besluit dat verzoeker over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt in de Koerdische Autonome Regio blijft dan ook onverminderd overeind.

5.3. Gelet op het voormelde, toont verzoeker niet aan dat er in zijn geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar de Koerdisch Autonome Regio in Irak een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

6. Uit wat voorafgaat is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaken terug te zenden naar de commissaris-generaal.

7. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien oktober tweeduizend twintig door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES